

regie: marcus azzini spel: maria kraakman, kirsten mulder, anthonie kamerling
premiere: 11 april theater gasthuis amsterdam 2007

reiger ex machina

schrijver

reiger ex machina
door hannah van wieringen

een jammerlijke vertoning
een treuniswekkende poging
een armzalige bedoeling

een een een zenuwachtig over zichzelf heen vallend
verhaal dat ondanks zichzelf niet perse ergens in het
bijzonder heel precies begint -of niet heel
aanwijsbaar in ieder geval, aangaande een bepaald
moment op een bepaald terras waarin bepaalde mensen
bepaalde gevoelens bedoelde te menen te denken te
hebben, over mensen die dan dus bepaalde gevoelens
bedoelde mee te delen en hoe dat eigenlijk, hoe je het
ook draait of keert niet wendt en ook nog gedoemd
lijkt bij voorbaat en hoe dan ook op een jammerlijk
armzalige treurniswekkende poging uit te draaien van
iets dat tot op de dag van vandaag eigenlijk een
beetje onduidelijk blijft maar wel vaag iets van een
van het eh het herbeleven van een geluksmoment weg
heeft of nou ja dat denk ik dan oh en een aanvliegende
reiger die niet perse heel geworteld lijkt in het
moeizame verhaal dat niet helemaal helder wordt en dat
ondanks zichzelf toch verteld wordt zie titel

en dan
dan de de

de feitelijkheden
in feite
de feiten ja
3 minuten
zijn wij onderdeel van
kijken we in het hoofd van
nee nou ja
zien we de hoofden van
eh luisteren we mee met eh
nee drie minuten in de beleving van
een jongenman en een jongevrouw
ze hebben afgesproken elkaar te zien
elkaar te zien weer te zien es te zien
elkaar dus proberen te zien dus op een
zomergezelligheids terras
een schrijver schrijft een poging
ja
en er hangt onweer in de lucht
vliegt er een reiger aan?
kennelijk vliegt er een reiger aan
goed
goed die kan dan staan voor
die kan dan eventueel staan voor
een metafoor zijn
voor voor
hier later op terug komen
ja

boven de acteurs hangt dan dus een enorme
nepreiger in een ingewikkeld tuigje met veel touwtjes
en katrollen te klapwieken dit alles zeer krakkemikkig
en onhandig en zo nu en dan produceert hij hierbij een
ratelig geluid

*en dan nu de jongeman de jongevrouw en de schrijver
terwijl het publiek binnenkomt
tegen het publiek*

schrijver: ja daar hoor ik iets
geluiden hoor ik
van iets dat er aan komt
een verhaal een een
de omgeving
daar is de omgeving
dat die zich aandient
het is een geluid een geluid dat
iets van iets

hè
hoor ik nou iets
hè
nee
hè
stil es
ja stil es
jawel daar is het weer
kunnen jullie even stil zijn
dan kunnen we beginnen
een begin lijkt me hier gepast

oh ik ik hoor iets
oh das niet goed
krijg ik dat door
hoor je dat
iets dat eraan komt ofzo

wat hoor ik nou

hoor ik iets nou
ik hoor iets
ik hoor een vreemd een vreemd soort
ik hoor een een
een geluid is het
ja een geluid
ja natuurlijk
hè is het nou een
het is een soort een vreemd soort
een zwier is het

oh
nou
dit kan nog wel es lang gaan duren
soms krijg je mensen en dan denk je
doe het elkaar gewoon niet aan
doe het elkaar niet aan
ja en mij
want hier staan we al

een ja een zwier een nee een oempf
een soort oempf zwier ja
zwaar en licht op dezelfde tijd

ik hoor het toch
 een vreemde
 een vreemde
 een een zwier een een veeg
 of toch meer rommelend?

meisje nou komop concentratie
 nu moet er een verhaal komen
 ik ben hier niets voor niets naar toe gehobbeld
 plakdag tram laat

schrijver nee geen veeg het is een oempf zwier
 of een of een een soort swoesh
 maar dan dieper

 ja daar is het toch een veeg een zwier ofzo

jongen iemand zei dat toch
 wie zei dat nou
 dat leven afwachten is
 of nee dat leven nee dat leven
 dat het dat is dat gebeurt
 nee ja nee ja dat gebeurt
 terwijl je wacht op iets

schrijver irritant
 ik hoor toch iets
 god wat irritant
 als de omgeving zich zo onduidelijk
 onduidelijk maakt
 eh kiezen ervoor
 keuzes maken
 een geluid als als als
 god waar lijkt dit op
 dit lijkt nergens op
 irritant
 lekker beginnen dit

jongen wacht wacht even nog
 even nog even nog even nog
 hoe heet dat voorbereiden
 of wachten hoe je het wil noemen
 eh en dat ze dan zo komt
 eh hier is ja
 zij dus
 zij
 voorbereiden erop
 op haar
 zien

meisje ik stap gewoon dat terras op
 en ik zeg het in een keer
 niet denken aan hoe zijn vingers
 niet denken aan dat hij met zijn
 vingers mij
 hoe dat ik zo en dat hij
 NIET dus
 ik stap dat terras op zeg het meteen
 ik zeg HALLO en dan
 plep op tafel
 alles meteen plep

schrijver goed
 iedereen is er
 dan kunnen we beginnen en echt nu

ademen stilte en dan:
 ik trek een reutelende terras stoel over de keien
 schurk mezelf onder de parasol
 ik ga goed zitten
 ik bestel een kop koffie
 koffie staat aan het begin van dingen
 aan het begin
 van iets maken iets willen ja
 koffie komt
 mooi

jongen dus ik ga zitten

meisje nee nee
 anders gaat het
 plakdag tram laat
 proppend terras op het plein
 hij zat al
 ik haat dat
 dat hij er al zit
 maar daar zit hij hoor
 met z'n bek

schrijver en om dan nu te zeggen
 de lucht is zwanger met ondragelijk gemis
 dat zou ik als enorm pathetisch ervaren
 maar het gaat wel bijna onweten
 heel verschrikkelijk vreselijk onweten

jongen nee nee
 anders gaat het
 daar komt ze aanlopen
 van pure walging kokker ik
 ze ziet mij nog niet
 eigenlijk is ze dan beter
 als ze me wel ziet dan
 dan dan dan doet ze een stukje
 ik schuif heen en weer
 de krakkemikkige terrasstoel onder me reden gevend luid knisperend
 tot een raar soort zwiepende kniebuiging te komen
 kijk of iemand kijkt
 kijk of iemand kijkt
 ik zit hier gewoon

schrijver ik ben me
 en
 let op nu
 ik ben mij
 veel te bewust van anderen
 om iets te schrijven voor personages
 die zich onbespied wanen
 dus altijd
 tegen het publiek
 tegen het publiek

schrijver ja en dan hebben ze iets heel eenzaam
 allebei
 heel verlaten
 heel desolaat
 zo ja

meisje aan komen lopen
 trekken aan mijn rokje
 ik haat het dat ik hem hierbij nodig heb
 onthouden dat ik hem hierbij nodig heb

dat geluid negeren
hé
hé joh
was je er al?

jongen het begint anders
 het begint altijd anders
 zij wil dit
 niet vergeten
 zij belde
 als eerste
 maar goed ik ben er ook
 ik wil altijd weer
 dat zij ons dit aandoet
 half overeind komen
 sjorrend om die stoel
 niet weg te laten zwiepen
 en dan dit navertellen?
 help me even
 help me herinneren te herinneren
 waarom ben ik hier gaan zitten?
 ik oh
 ja
 ik ik ben hier maar gaan zitten

schrijver en dan niks
 er begint niks
 ik knaag aan dit begin van niks
 totdat er niks overblijft
 ik ben natuurlijk sterker ook
 met eendes
 eendes is echt mijn sterkte
 want
 mijn niks na een einde
 het grote niks na een einde
 is toch heel anders voller mooier
 dan mijn lege niks-niks van voor het begin
 koffie dus
 dit niks volmaken
 en graag voordat dit onweer uitslaat
 welnu

meisje ik wil hem niet kleineren
 maar iets anders
 lukt me niet
 dus
 terwijl dit opeens over ons gaat
 en waarom ook niet
 we zijn er nou toch
 typisch ook
 leuk je haar los

jongen zenuwachtig lachen
 ze is pijn mooi
 tand door haar lip mooi

schrijver nee dit is niks
 ik vind t niks dit
 beetje beetje ja
 ik heb gewoon niks met samenleven
 en niets over samenleven ook
 eenzaamheid weet je wel
 we zijn allemaal alleen
 en dat is niet anders
 zoiets wil ik willen zeggen

vind ik zelf erg mooi
en het *is* echt zo
en dat geeft dan weer diepte
of gelaagdheid

meisje zenuwachtig lachen

jongen nog wat zenuwachtig lachen

meisje waarom we zo lang zenuwachtig moeten lachen
ik ken hem toch
of nou ja
ik weet dat hij tijdens het plassen
's ochtends altijd of bijna altijd
een een rare droge knal scheet laat
dat is toch een soort kennen

 het citroen in zijn glas
 heeft een smerig bruin voorkomen
 gekregen door zijn verwoede

schrijver nou manische

meisje pogingen het kapot te stampen in zijn colalight

schrijver nou hop papzak eh
zeg es wat

meisje papzak

jongen cola

[tegelijk]
meisje goed

jongen cola

meisje wat?

jongen cola

meisje ja
ik hoor hem
IK HOOR hem
wat wat cola?
is hierop mijn nieuwsgierige vraag
hij is traag als traag als
wat cola?

jongen ik verdien dit
of
ze heeft het zo
dat dat zo lijkt
dus om het erger te maken
nog erger
iets anders lukt me niet
vleesgeworden eh iets vleesgewordens dat ik ben
gewone cola
is dit
gewone

meisje nee bijzonder is ie niet nee
oh

jongen jij dacht colalight
dat dacht ze

ik zie het
light
 maar
 het is gewone
 gewone cola

schrijver precies zijn is ook een soort waarheidsverlangen
 zo heel zorgvuldig exact
 zoals dit bijvoorbeeld
 ik schep omstandigheden om te beginnen
 dat creëer ik zo
 ik drink koffie
 heb veel gedachtes en
 alles wijst er zo naar
 dat
 er NU
 iets gaat gebeuren
 zij gaat iets zeggen
 of nou
 wie weet gaat ze HET zeggen
 valt het zo tussen hen in op tafel
 dat voel ik
 da's heel exact
 precies zijn
 de waarheid over iets laten gebeuren is heel precies
 iets met dat onweer denk ik

jongen ik hoor nog duidelijk dat onduidelijke geluid
 ik vind het verontrustend
 maar misschien verwar ik het met haar
 ik vind haar ook verontrustend
nou

schrijver maar dan belazert me opeens van boven een verwoestende gedachte
 recht uit de lucht komt het en zo zo
 word ik overvallen door
 dat ik denk
 opeens
 dat ik als mens
 totaal niet
 gewoon niet
 echt niet
 in de dialoog geloof
 nee als schrijver bedoel ik
 nee als maker
 nee ik bedoel het als mens ja

meisje gelukkig
 ik ga zitten
 het gaanzitten tot een succesvol einde gebracht
 stilte
 zuchten
 ik kijk naar hem maar zie ik hem?
 wat zit daar?

jongen heen en weer schuiven
 stilte
 ze is zo mooi dat ik haar dicht wil knijpen
 ik omklem mijn hoe heet dit ding
 mijn eh mijn frisdrankstamper
 alhoewel
 je stampt je frisdrank niet
 eh ik/

meisje /ik voel het plastic rietvlechtpatroon

van de verdriet terrasstoel
onmiddellijk beginnen met zich
de blote achterkanten van mijn dijbenen binnen te dringen
schorren aan mijn eigenlijk te korte rokje
voor mijn ogen zie ik rijen rijen
echt rijen dik iets te zware cancan meisjes
zwaaiend en gooiend met hun
rietvlecht patronen achterkanten van dijbenen
zitten blijven zitten blijven
en nu ben ik misselijk
en zeg weer
leuk je haar los

jongen zenuwachtig lachen
ik hoor je wel
vlak jezelf niet uit
god er zit iets in mijn schoen ook
leuk leuk om je te zien leuk leuk
zeg ik dit?
en
wat zit er in mijn schoen?

meisje *leuk je bent bruin leuk*
zit ie de hele dag te niksen ofzo

jongen ik adem uit
dit ken ik
hè hè
nou
ik heb het anders heel druk met van alles
haar afkeuring verdedigen gaat als ademen
ik hoef het niet eens te zeggen
ze heeft nieuwe schoenen
ik vind ze overdreven
ja
stilte
ik schrik van iets van niets
nou meer van alles en
nou leuk leuk wil jij iets drinken leuk?

schrijver oh niet dit
niet dit doen
kabbelen kabbelen
uitingen van van uitingen van
waar blijft de kunstmatigheid hè
de uitvergroting
die schoenen bijvoorbeeld
kijk daar zit nu in een verhaal in
hè daar blijven we aanhaken
vrouw woedend stapt uit haar schoenen en beent weg
man hoofdschuddend dat is altijd tergend ja hoofdschuddend
achterlatend met een rood en hysterisch beschuldigend paar lege
pumps nee theatraal beschuldigend paar pumps
wel duidelijk zijn want
wat wil je nu eigenlijk zeggen?

jongen *niks?*

meisje nee
nee
niks
niks drinken
nou
hij denkt
ze gaat hier naast me zitten

hè ze gaat
daar heeft ze echt zin in
ze gaat hier naast me zitten
en NIKS drinken
wat?
ik weet het even niet
niks?
en ik heb
ik heb ook heel raar ondergoed aan
god ik heb echt heel raar ondergoed aan
oh niet die
jawel die
een vale grauwe schuit
nee dat is appetijtelijk
niet dat ie t gaan zien
nee
nee
maar het gaat ook over decorum
of eh dat je weet dat je van onder tot boven
je best hebt gedaan om samenhangend te zijn
en zo'n onderbroek
dat kun je met recht een basale fout noemen
en zo krap ook
lelijk en snijden
je kan overwegen zo'n exemplaar te verwijderen
hè weggooien dan kan
maar dat zou iets als ontkennen zijn
dat ik dat ook ben
die onderbroek is wel waar
ik hoef ook niet op te leven tegen zo'n onderbroek
deze onderbroek is de bodem zeg maar
de bodem van dit zijn
ik
stil
concentratie

schrijver is dit te duidelijk zo?
ja dan geef je het meteen weg eigenlijk
dat duidelijke
dat heb ik van mezelf dat duidelijke

jongen niks? niks drinken? tuurlijk
ik verbaas me niet hoor
als het zo zou zijn
het zal de eerste keer niet zijn
dat zij omdat zij denkt mij daar dwars mee te liggen
zichzelf onderwerpt aan honger dorst of andere ontberingen
oh geeft toch niks

meisje als hij aan mij zou vragen
wat is jouw basiskleur
dan zou ik zeggen
gêne
gêne zou ik zeggen

schrijver niet zeggen
niet zeggen
je moet het laten zien hè
dan krijgt zoiets ook gestalte

jongen en nu oppassen
haar kwetsbare momenten
zijn als
die lijken op
dan is ze als

meisje *nee*
geeft toch niks
is heel erg
dat is heel erg als hij dat zegt
vooral omdat dat het ding is
dat hij het vaakst zegt

jongen om je te generen heb je twee mensen nodig
ja en dan denk ik dat opeens
ja toch
ja

meisje dingen moeten wel geven

schrijver ja geeft niks is echt heel erg
dingen moeten wel geven
anders heb je niks
dan loop je hier weg
en dan denk je
niks
dan denk je
nou en
de hele dag
dat houdt geen mens vol

jongen ja ik denk dat opeens
generen
twee mensen
ik probeer er niet triomfantelijk bij te kijken
twee mensen
twee mensen
alhoewel misschien ben ik wel gewoon gênant in mijn eentje

meisje *denk jij dat ik niet alleen kan zijn?*
zit hij dat te denken
zit hij dat te vinden
zit hij dat gelijk te hebben
met dat lachje met die nauwe nauwe
ik was gister nog alleen
en het knelt ook dat rare ondergoed
god 't knelt
ik zie lillende striemen
ik zie paarse pulserende aders in mijn lies
oh god

schrijver hoe heet dit nu weer?
de lucht is zwanger van
nee de lucht is
ja ik vind het toch goed
om nu te komen met iets
over de lucht
dat is tenslotte de omgeving en die wil je toch kort even benoemen
ook om de arena een beetje vorm te geven
en de dingen in de hand te houden

jongen alleen zijn?
ze gaat mij iets nieuws vertellen over alleen zijn?
ik mag toch hopen van niet
god he een verzakking een verstarring
zorgvuldige bestudering van velletje aan linker duim volgt en dan
verlies ik mij een iets in de volgende uitwijding
als ik me dan toch een daad of een handeling moet voorstellen
bij hoe ik me voel dan zou ik uitkomen bij het net iets te langzaam
omdraaien van een kippennek of of een ganzennek die zijn langer dat

oogt beter ze zijn ook dikker dus dat zou realistischer zijn nou ja
in ieder geval zo'n soort lange dikkige nek en dat het dan niet een
vlotte efficiënte ik-moord-om-te-eten krak is maar een rare
langgerekte rommelige onhandigheids knikknak reutel en vervolgens
zeg ik
eh?

schrijver

een knikknak reutel
gaat het goed met mij?
je eigen geestelijke gezondheid
niet uit t oog verliezen eh
en hij hij
hij ziet er ook niet heel adequaat uit
niet het handelend type zeg maar
wil natuurlijk ook niets
het geeft allemaal niets
dit gaat dan niet werken
je moet iets willen
heels belangrijk
dat geeft een mens te denken
want wat wil ik nou eigenlijk?

meisje

*sorry hoor dat ik
dat dit zo raar
ik sorry
hij zweet raar
misschien wordt hij langzaam gek
ja dat kan
dat hij zonder mij langzaam gek wordt dat kan
hij zal de eerste niet zijn die gek van mij wordt*

jongen

cola?

meisje

wat?

jongen

wil je ook cola?

schrijver

ja en dat hij dan nu helemaal doorslaat
die stamper door haar keel ramt
en dat dat dan iets zegt
over het menselijk onvermogen
te communiceren en dat we eigenlijk allemaal alleen zijn
mooi

meisje

*dat cola gewauwel
is ie simpel geworden in de tussentijd?
papzak
nee*

jongen

*ik
nou vooruit
ik sta hier niet voor mijn lol te zweten*

meisje

*woestgutsende oplaaiende haatgevoelens even toelaten alvorens te
pogen deze tot enigszins handelbare hoeveelheid terug te dringen
lekker gewoon
gewoon lekker beetje onweer in de lucht
of een ander geluid dat ik niet kan thuisbrengen
en laat ik niet merken dat t iets is dat me dat me
nou ja laat ik het niet merken
lekker gewoon beetje ontladen
lekker
lekker gewoon cola
lekker
lekker vrijdagmiddag*

lekker begin van
 lekker weekend
 zonnetje terrasje
 lekker ontspannen
 lekker gewoon toneelstukje
 gewone mensen naspelen
 cola
een kopstoot

jongen ze wil hier nu
 in deze bijna onweer hitte
 een kopstoot?
 een kopstoot?

meisje *ja graag ja*

schrijver welja

jongen en dit is nieuw
 ze heeft witte schilfertjes
 ik zie nu dat er transpiratie druppels
 blijven haken in die schilfertjes
 ik hou mijn adem in
 ik vind het bloedstollend
 een druppel zwelt zo traag
 ...
 en pats hij rolt naar beneden
 haar hals langs tussen haar borsten
 traag als als
 traag als
 heel traag
 als als als

schrijver dingen niet kunnen benoemen

meisje dit heeft iets heels pathetisch

schrijver ik herken dat wel
 je wil je tenslotte toch herkennen
 ook in zulke mensen

jongen *neem lekker een kopstoot*

meisje hij wil me minder maken
 ik zie het
 aan die angst ogen
 belemmeren afremmen verminderen
 ja!
 zeg ik zeg hard ja
 net iets te hard ja
 dat het raar is
 dat mensen kijken
 zeg het net iets te hard
 ja!
 niks
 hij wacht tot ik mij belachelijk maak
 hij wacht erop
 tot ik vastpraat
 zodat hij daar heen en weer kan schuiven
 en alles gênant kan gaan zitten vinden

schrijver dit soort dingen
 houd me enorm bezig
 en dat is dan meteen die gelaagdheid weer
 en ook

dat ik mensen niet begrijp denk ik

jongen *je moet tenslotte toch gewoon een beetje bezig blijven*
wat doet ze als ik haar een kus geef
stel ik kus haar
en knijp haar hard in haar linkertepel
dat zou ze lekker kunnen vinden

schrijver ga nou niet wauwelen nu
het is allemaal ongevaarlijk
voorkom koffie praatjes he
zoek de con-fron-ta-tie
anders haken we af

meisje hij wauwelt
ik moet toch iets gaan zeggen zo

jongen *maar goed ik wauwel*
het gaat vast goed met je
ik trek die frisdrank stamper langs haar nek
de schilfertjes de lijnen
haar hals ik duw
de stamper buigt
haar nek ik

schrijver de frisdrank stamper knapt in zijn handen

meisje dat geluid
daar is het toch weer?

schrijver ja ik weet het anders ook niet

meisje ik weet niet wat het is
ik probeer hier gewoon
fatsoenlijk te blijven zitten
te weten hoe en wat ik hoe moet zeggen
en deel uit te maken van dit terras
maar dit zweet die insnoer onderbroek en de zon
en dat dringende geluid
WAT IS DAT SWOOSHENDE GELUID
zit jij je hier te schamen?

jongen *hè?*
wat hè?
nee
nee niet bijzonder
niet meer dan normaal
dacht ik
ik lik aan mijn vingers
haar bloed proeft proeft koud
god ik zweet als een otter
lijk ik op een otter?
ik heb niks met otters
otters stikken in hun eigen doorgegroeide tanden
als ze niets te knagen hebben
wat vreselijk
ik stik in mezelf
of nee nee dat zijn bevers
godzijdank bevers
oh jesus godzijdank

meisje *jawel*
ik zie het

jongen *nee*

ja ja bevers bevers

meisje *jawel*

jongen *ik zit hier gewoon toch?*
heen en weer schuiven
niet aan haar bloed haar nek haar niets
haar bevers eh otters eh nou
zwemmende knaagdieren god

meisje *jaha schamen voor alles*
jij
je zou kunnen overwegen
dit niet te zeggen
dat kan
deel uit maken van het terras
cola drinken
twee swingende jonge succesvolle mensen die gezellig zijn naspelen

schrijver *ja en dan kan het hier iets zeggen*
over afstand niet te overbruggen
kille onbereikbaarheid en
ja elkaar nooit begrijpen ja
later even op terug komen

jongen *ik*
...
schamen
en waarom dan wel?

meisje *ik zie het aan je*
en ik weet wel waarom

jongen *oh*
nou
om nu te zeggen benieuwd
ik ben benieuwd
dat is een leugen
ik zou me dingen kunnen voornemen
voornemens voor dingen
dat ik vanaf nu bijvoorbeeld nooit meer lieg
maar dan weet ik zeker
ik weet het zeker
dan wil ze me niet kennen
als zij mij hier met mijn bevers en m'n
hoe lang kan een mens aan otters die eigenlijk bevers zijn denken?
samen zijn is toch een vorm van liegen tenslotte

schrijver *dit wordt heel gênant*
maar
ik ben benieuwd

meisje *jij schaamt je*

jongen *ja?*
daar zijn we nu

meisje *omdat je..*

jongen *ja?*

schrijver *en dat is dan weer net te veel hè*
althoewel je wel meteen laat zien
dat dit al tachtig keer zo gegaan is

ingesleten samenzijn ofzo ja
 maar waar komt dat dan nu ineens vandaan

meisje *laat ook maar*
 ik dacht gewoon even
 dat hij zich zat te schamen
 voor mij ofzo
ik sorry

jongen zuchten
 vermoeid
 laten gaan
 laat het gaan dan
goed gaat het zeker met je
nieuwe schoenen
 echt heel overdreven
leuk je haar los
 zenuwachtig grinniken
 of eh stompzinnig
 laat dat maar aan mij over

meisje ja en dat was dan net verkeerd
 zo werkt het toch niet bij ons
 dat doen we nog een keer
 hij schaamt zich
jij had ergens anders willen zijn
 ik kan niet ontsnappen aan dit zeggen
 alsof alles wat hij en ik elkaar kunnen zeggen
 van tevoren vastligt
 wij komen niet buiten onszelf
 wij kunnen niet hier buiten

schrijver en daar zit natuurlijk heel veel in
 ergens anders willen zijn
 da's mooi angst en verlangen
 universeel en toch ook klein
 mooi hoor

jongen zij schaamt zich omdat ik niet ergens anders ben
 zij wil dat ik ergens anders ben
 gène was toch *jouw* basiskleur
je moet toch ook gewoon een beetje bezig blijven

schrijver dingen benoemen
 fnuikend voor het drama
 ja of juist niet
 welke is dit ?
 dat laffe werkt
 laffe man omzeilt twistzieke vrouw
 maar goed dat is niet genoeg
 en dat gekmakende zoef-achtig geluid hier in de lucht zodat ik niet
 kan zien
 hoe de lucht echt moet zijn
 is dat het?

meisje de dag dat hij iets zinnigs
 zegt over mijn basiskleur
 wat zeg ik elke basiskleur
 wat zeg ik iets zinnigs zegt
 moge regen neer dalen
 op onze verdroogde
 wat zeg ik
 verpieterde
 kelen
 nou ja wat zeg ik

goed dit blijft hangen
 wat zeg ik
 een kopstoot dus

jongen *nou*

meisje *ja*

jongen *zitten we*

meisje *ja*

schrijver *god hé*

jongen *god hé*

schrijver en dan nu
 diepgang
 verbaas ons
 de andere deur wil ik noemen
 neem de andere deur
 wat dat dan ook precies moge zijn
 verbaas jezelf
 en de vraag natuurlijk of-dat-wel-kan
 jezelf verbazen
 daar kan het ook over gaan

jongen begin begin begin
 ik mis haar zo ik wil haar pijn doen
 wil jij beginnen?
 zij belde mij
 zeg ja zeg ja zeg ja
 ik ben een lijdend voorwerp
 zeg ja
 dat wil ik graag zo houden
 zeg ja mis mij zeg ja mis mij
 is het genoeg pijn?
 als zij zegt ik mis je
 en dat ik dan zeg
 ik jou niet
 ik reageer wel
 ik ga niet beginnen
 begin jij maar
 zeg ja
 zeg ja

meisje *ja ik ik maar*
 waar moet ik beginnen?

 ik wil helemaal niet beginnen
 ik wil bezig zijn
 hij begrijpt het niet
 anders onthou ik dat een keer
 als ik toch met hem met hem een
 maar dan zonder hem
 zonder zijn
 door mijn gedachten heen gedenk
 dat zou allemaal wel zo efficiënt zijn

jongen ik ga niets zeggen
 ik weet even niet wat ik moet zeggen
 zij belt toch weer
 het ging namelijk best
 heus
 iedere nacht dromen van haar

iedere ochtend jezelf troosten
 ik begon net goed te worden
 ik geloof het bijna
 ik wil mijn tanden in haar rug
 ik wil de frisdrankstamper door haar heen

schrijver en even lijkt het of het terras de adem inhoudt
 waar gaat dit ineens naartoe
 hallo?
 ja dialoog is natuurlijk toch de enige
 de enige vorm van eh van communicatie eigenlijk
 nee een gesprek ja denk ik?

 ik hoor het toch
 een swoesh
 dat swoeshen
 ik moet aan een molen denken
 klapwieken zeg ik

meisje *klapwieken*

jongen klapwieken?
 wordt ze gek?
 ik eh terwijl ik mijn bruine onsmakelijke citroentje weg probeer te
 moffelen in het glas wat niet gaat zoals die aardbeien
 in een jampotje
 van mag ik nu bij het raam
 dwaalt het onwillekeurig ja
 ondanks mezelf weer naar die witte schilfertjes
 en dat ik het sexy vind
 vind ik heel
 echt heel ongezond
 van mezelf
 het gaat dus wel goed met je
 oh hou dan ook je bek gewoon
 ik bedoel je ziet er goed uit kleine
 was dat nou nodig?

schrijver kleine?

meisje spuugbelletjes
 hij zegt kleine
 hij begrijpt dat
 dat ik dat word voor hem
 als hij dat zegt
 kleine
 ja ik ga
 nee het gaat
 dingen gaan
 jenever nu
 de droogte in mij
 is ook beter op te drogen
 met jenever
 het ziet er
 nu ik er over nadenk
 ook natter uit
 dan water
 jenever
 natter

schrijver ik trommel op de tafel
 ik vind deze mensen hinderlijk
 en wacht tot er weer gedachtes
 neerdalen over begin
 over de noodzaak

en over groot maatschappelijke thema's
 voor in enigszins begrijpelijke verhalen
 die zich onherroepelijk gaan aandienen
 aangezien ik Maker ben
 ondertussen in de zon zittend
 dit gesprek tergend vindend
 en traag als een terras op een te hete zomerdag
 met onweer in de lucht
 maar
 dan toch weer
 dat geluid weer

meisje dat klapwieken of rommelen van net dat
 heeft iets heels dwingend gekregen

schrijver dit krijgt iets heel dwingend

meisje ik denk dat ik moet opstaan iets mompelen over gedane zaken en nog
 es een keer en dan zowat en dan weglopen

jongen ik denk dat ze zo gaat opstaan en weer gaat zitten
 ik wil door de stoel door het plein door een gleuf in de grond
 wegverdwijnen

schrijver en ook
 en dan ook zoiets
 en soms mis ik dit moment
 met opzet want
 ik weet het bijna nooit
 maar altijd toch
 tot wanhoop de vraag
 waarom nu

jongen *waarom nu?*

meisje *waarom nu?*

jongen *ja*
 waarom nu weer?
 waarom nu dit
 weer?

schrijver het is een heel legitieme vraag
 niet te onderschatten
 schat niet licht onder de vraag
 waarom nu

meisje heen en weer geschuif
 als niet nu dan nooit
 als niet nu dan had ik niet hoeven komen
 dan had ik niet hoeven zijn
 fuck dat geluid
 fuck dit zweet
 en fuck die grauwe ouwe onderbroek
 ademhalen
 vanochtend ik werd wakker
 ik droomde van de regen
 ik had je gezien
 ik mis dit moment:
 ik denk aan jou
 als het regent
 ik
 het regent niet
 de zweet schroei hitte
 van deze zomer

ik
ik schilfer uit elkaar
de droogte in en dan
de droogte uit
ik verkommer in de zon
die dag dat ik het zag
jou mij en hoe het zijn zou
tegelijk gister nu en morgen
je steekt de straat over
regen gutst de stenen omhoog
glimmend glanzend stortbui geraas
mensen schuilen
mensen wachten
ik sta met mijn publiek zwijgend
langs de puin
mijn winkelend wachtend publiek
ik doe een stukje
ik doe een stukje voor de mensen
ik draai een rondje
langzaam en dan
ik stap onder de luifels vandaan
de volheid van de stortbui in
ik steek de lege straat over
ik zuig me vol met regen
het vult de leegte
mijn onbepaalde leegte
het stopt het opstijgen
ik hou mijn hoofd wat hoger
ietsje zwaarder word ik al
mijn benen beter in de glibberstenen
ik steek de straat over
en zie jou
kom jou tegen
nee nou ja ik zie je niet
je hoofd is je paraplu
een spijkerbroek met een zwarte plu
je schuifelt de straat over
ik draal en draai
mijn publiek zwijgt achter me
de straat voor me verder leeg
ik hou mijn hoofd wat hoger
mijn hoofd tot bijna achterin mijn nek
en jij schuifelt schuifelt deze kant op
en dan
je houdt je paraplu omhoog
je kijkt me aan
je houdt je paraplu wat hoger
wenken doe je
met bijna niks
wenken met
bijna niks
en ik
ik ja
en nu komt het
en of ik het doe omdat het me mooi leek
en of ik het doe omdat de mensen zwegen
en of ik het doe omdat ze keken
iets anders lukt me niet
ik stap eronder
de bui hoost raast harder
tinkelt op dit nieuwe dak
je bent heel dichtbij
sorry zeg je
ongemakkelijk
dat vind ik lief

*ik vind dat lief
ik moet lachen
hier staan we
twee vreemden
onder een paraplu
midden op straat
midden in een hoosbui
hier staan we
we lachen zenuwachtig*

*.....
dat moment
dat mis ik
daarom ben ik hier
nu
het gaat zo regenen*

*jongen je kunt niet iets beginnen
om een moment onder een paraplu*

*schrijver ik ben stil
waar dit allemaal vandaan komt?
dit zou je met recht een dialoog kunnen noemen
of niet?*

*jongen je kunt niet opnieuw iets beginnen
vanwege een moment onder een paraplu*

*schrijver adem inhouden
zeg ja weg met de nuance zeg ja*

*jongen je kunt niet weer opnieuw iets beginnen
doordat we een moment onder een paraplu*

*schrijver stilte
wachten
zeg ja
doe
zeg ja*

jongen je kunt niet nu weer beginnen

*meisje nee
niet beginnen ik ik wil dat moment opnieuw doen*

*jongen maar daarvoor
moeten we toch weer beginnen
....
.....
.....*

*meisje nee
wees stil
kijk dan
kijk
ik ga vanzelf praten
ratel ratel
voorbij het moment
dat ik mis
dit moment
nee dit moment
nee het moment van net
van eerst
het moment dat me steeds ontglipt
kijk niet zo
KIJK NIET NAAR ME*

*sorry ik wil niet schreeuwen
ik wil mij
van voor jou
van voor dat moment*

schrijver

niks
niks is dit
ergernis nauwelijks te verhullen
dat haper stamel gedoe over momenten
hé hé jij hallo! kan dit ook duidelijk?
en is het wel es bij je opgekomen ook
dat het de norm is
hè
dat gemis de norm is
dat dat niet iets is dat nog weg gaat
is het wel es in je natte nauwe hoofd opgekomen
dat iedereen de hele voortdurende tijd
onafgebroken achter elkaar door
van alles mist
en dat je het kan draaien of keren
maar dat het nooit wen(d)t
en dat leggen we naast ons neer
zo gaat dat
nee dat zou mooi zijn
alles uit je handen laten vallen
en een moment recreëren
dat je beter bevalt dan dit moment
zo werkt het niet
dit is het hier en nu
wen er maar aan
sorry
dat
wat
nou dat zal wel diep zitten
ik sorry
ik heb zelf ook
nou ja ik god
sorry
dit wordt heel raar

jongen

zweet prikt tussen mijn wenkbrauwen
ik ben de vleesgeworden eh de vleesgeworden iets
ik doe mijn ogen dicht
ik ga haar niet vasthouden
wie het snapt mag het zeggen
het hier en nu dat net als jij
voorbijraast zonder het mee te maken
ik god
ik krijg het er niet uit
ik krijg dit allemaal echt
totaal niet over het voetlicht
je bent hier om dat moment met mij te? te? wat? eigenlijk

schrijver

zenuwachtig lachen
als er even een vermoeden bestaat
dat er echt iets gezegd gaat worden
zenuwachtig verbaasd lachen

meisje

*nee nee ik nee dat denk ik niet ik nee
ik nou ik wilde ik wou misschien ik wou
ik ben misselijk
ik krijg geen lucht door die
wasmiddelgeur van te warm van te dichtbij
ademen
zeg het dan zeg het dan*

zeg dan tegen hem
 dat het kan
 dat het kan nog een keer
 nu
 niet dat geluid weer
 zeg het zeg het dan

jongen *het gevoel dat jij je inhoudt
 kan ik ook niet verdragen dus
 toe dan*

meisje *wat?*

jongen *toe dan*

meisje *wat?*

jongen *doe nou maar*

meisje *wat? nu dan?*

jongen *toe dan
 zeg maar dan
 doe maar zeggen*

meisje *ja ik wou*

jongen *ja doe maar
 god dan hebben we dat gehad en dan kunnen we gewoon weer terug naar
 onze eigen pogingen*

schrijver *oh dat cynisme! zo stuitend!
 waarom kun je niet gewoon geloven in iets god hé!*

meisje *nou ik wilde dus nee laat maar*

jongen *ja toe maar ja*

meisje *ja laat maar ja*

jongen *nou zeg nou maar*

schrijver *verbaas me zou ik willen zeggen
 maar dan lieg ik
 als dit begonnen zijn is
 dan hoeft het misschien niet zo van mij
 kan dit nog weg?
 dat kan zeker niet
 en ja hoor dat geluid weer*

meisje *ik hoor het niet hoor
 ik moet dit zeggen daar doe je niks aan
 als je feiten de feitelijkheden in feite zo rangschikt als dit
 dan leidt het tot wat ik nu nu moet zeggen
 ik wou ik dacht van ik dacht
 één kans is toch niet eerlijk
 nee als je alles meteen als alles in een keer
 als je iets
 als iets altijd alleen achteraf iets is
 dit bijvoorbeeld liefde of nu
 een toneelstuk dan
 dat is toch niet eerlijk nee
 dat je dan alleen nog alleen nog
 jezelf nog hebt
 dat het is alsof er een mij is van voor*

en een mij van na en ik die mij van na
 ik ik wil haar niet
 ik wil terug
 ik wil
 en dat moment in de regen ik dacht nou ja
 ik dacht
 dus ik dacht toen als jij nou
 als we nou wachten tot het begint
 het regenen bedoel ik
 en dat jij dan daar gaat staan en dan doe ik vanaf
 daar

jongen zeg niet dat je het wil naspelen
 je wil het naspelen

meisje ja nou ja dit lijkt me
 bij uitstek
 de plek om iets na te spelen
 dus
 ik ja
 ik wil stilte
 eigenlijk
 stilte voor het moment
 en als de regen dan losbarst
 dan doen we het nog een keer

jongen ik weet niet eh

meisje jij moet daar gaan staan

jongen hier?

meisje nee daar
 daar nee
 ja daar ja

jongen zo?

meisje ja
 nee
 ja
 stukje nog stukje daar ja
 daar ja

jongen wat is dit vreselijk

schrijver ik wil stilte
 dat vond ik
 dan wel goed gezegd
 waar en mooi ook
 en in de verte
 zou ik kunnen ontwaren eindelijk de voorzichtige contouren van een
 nog niet nader vast te pakken verhaal dat op weergaloze wijze het
 thema eenzaamheid en communicatie en liefde eigenlijk in het
 algemeen aan de kaak gaat stellen jawel maar dan zonder dat gedoe
 over momenten daar heb ik niks mee
 en nu ik voel me ook verlaten
 alsof dit het is
 en dan sta ik hier nu
 en wat moet dat nou over mij zeggen?

jongen ik durf niet te geloven
 dat het zo kan worden als toen
 ik durf dit niet
 zeg iets dan

meisje wat wil je nou dat ik zeg
jij lijkt nergens op
wij wij lijken op niks
ik zou willen zeggen
je bent voor mij
wij zijn als
als een bloederig ongeluk
het is gruwelijk en prachtig tegelijk
en ook al kan ik beter wegkijken weglopen
doorlopen ik blijf staan
ik kijk naar je
kijk naar ons
ik ben de ramptoerist van dit samenzijn

schrijver dit is gewoon prachtig
ik begrijp er niks van
nee
maar t klinkt allemaal wel oprecht allemaal
en dan kan alles samen vallen in een lang en lichtend pad naar een
vertelbaar en helder succesverhaal over deze twee mensen
ja want een verhaal gaat om kunstmatigheid hè
aandikken waar nodig en manipulatie enzo

meisje en dat ik net
met zoiets
met zo'n verhaal
dit wat wij hebben
dit niet hebben
dat ik het mooier maak daarmee
of rauwer dan het is
dan het in werkelijkheid is
met zo'n bloederig ongeluk verhaal
is toch
dit is toch
verdriet
of iets heels erg

jongen *ik ehm ik cola kunnen we even terug naar cola ik*
ik begrijp haar niet
moet ik dat zeggen
wil ze nu opnieuw?
of gooit ze alle ruiten weg eh in
ik zie het niet
de gène ik ik verbaas ik

schrijver dit
hier sta ik niet voor in
deze eh verwarring alom
eh
waar is dat geluid?
eh dat geluid nu?

meisje *als ik nu daar*
en jij aan deze kant van de straat en dan
nog even wachten tot het regent
als we doen zoals alles was
en dan dat jij het midden van de straat bereikt
en schuifel schuifel
en ik mijn dansje in de regen
en dan
dan dat we het niet doen
dat we dit niet hebben
hier dus ook niet hoeven zijn nu
dan kun jij ook ergens anders

*en ik ik ook en
dat we dat we dat ik
ik kom aanlopen jij schuifelt hierheen
midden in die bui en dat als we steeds dichterbij zijn
dat jij niet wenkt
we lopen langs elkaar
en dat jij niet wenkt en ik niet doe
en dat we zo de tijd ombuigen en
ik mij weer ben van voor jou
en jij jou van voor mij*

jongen

*nu
ik oh ik oh ik
ik zie
ik zie je
je staat daar
nu snap ik het
ik begrijp haar
ik zie opeens
ze wil mij ontkennen
ze wil mij niet
het is erger
erger nog dan dat
ze wil me nooit gehad hebben
ik
ik ben de vleesgeworden onvolkomenheid
de vleesgeworden leeffout
mij wil je wegdenken
wegleven weg recreëren
ik ben de ouwe rauwe tonijn die je niet besteld had
maar toch at en die je die je
laat kotsen tot je gal spuwt
of nee zelfs dat klopt niet
niet helemaal
ik voel opeens dat ik voel dat
ik voel de allesomvattende treurnis
de armzaligheid ik voel de jammerlijke
jammerlijkheid van dit
van dit samenzijn
ik voel het waar worden
dit is het
dit wij dit
ik zie ons*

meisje

*ik heb me vergist
ik
ik wilde je niet
ik
ik ben hier voor een einde*

jongen

*/ik
ik klamp mij vast als een aap in doodsnood
ik ben een aap in doodsnood
ik ben een geschminkte aap in doodsnood
en dit is niet eens van mij
dit zegt iemand anders
ik zie nu in
ik kan haar zeggen
dat het niet
niet zo
dat ik haar het liefst zie
als ze
.....
nee niet op een bepaald moment
dat ik haar altijd het liefst zie*

doorlopend voortdurend onafgebroken de hele tijd
maar
het is zo
zo en niet anders
ik ben de vleesgeworden tonijn die ze niet wilde
neer leggen
naast je neer leggen
nee je er naast neer leggen
nee je ergens bij neerleggen
hierbij

schrijver

de reiger valt onhandig bovenop spelers
lang stil

dit is wel echt een heel ander soort stilte
dan vlak voordat er iets is
volle stilte veel voller

dan van voor het begin bedoel ik
eindes hè
dat is gewoon echt mijn sterkte